

HUMOR

Asztali áldás

Egy család vendégül lát egy házaspárt. Vacsora előtt, az asztalnál ülve a házigazda anyuka odafordul hatéves kislányához, és azt mondja:

- Szeretnéd most te mondani az asztali áldást?
- Nem tudom, mit kell mondani - feleli a kislány.
- Csak mondd azt, amit én szoktam.

A kislány lehajtja a fejét és így szól:

- Istenem! Mi a fenének hívtam ennyi embert vacsorára?

Van remény!

Olga nővér a zárdaablaknál ül, s az otthonról kapott levelet bontogatja. Talál benne egy tízdollárost. Lenéz az ablakból, és meglát egy magába roskadt férfit tépett papírok között, aki a lámpaoszlophoz támaszkodva álldogál. Olga nővér gyorsan ráírja egy darab papírra: „Van remény – Olga nővér.”

Becsomagolja a tízdollárost, és ledobja az ember lába elé. Az felemeli, majd értetlen arccal megbillenti a kalapját, és elmegy.

Másnap szólnak a nővérnek, hogy egy ember mindenáron beszélni akar vele. Olga lemegy a kapuhoz, és ott találja a tegnapi embert, aki szó nélkül átnyújt neki egy köteg bankjegyet.

- Hát ez meg mi? – kérdezi a nővér.
- Hatvan dollár. A nyereménye. Van Remény öt az egyhez befutott.

AKTUÁLIS HÍREINK

Havi imaszándékaink rendjében a **lelki- és szeretetválsággal küzdő családjainkért** július 11-én, az **áldott állapotban lévő édesanyákért** július 12-én ajánljuk fel a Szent Liturgiát.

E havi ünnepünk: július 20. **Illés próféta** emléknapja.

Immár hagyományosan **Logi-Tábor** zajlik parókiánkon óvodások és kiskolások számára július 9–13. között. A tábor vezetője Imre Lászlóné Kati néni.

A **Görögtűz Táborba** készülő családok, gyerekek számára a részvételi díj második felének befizetési határideje júl. 15. A tábor időpontja: júl. 23–28.

Az elmúlt esztendő tapasztalatai azt jelezték, hogy nem érdemes variálnunk a nyári hónapokban a vasárnapi Szent Liturgia **kezdési időpontjával**. A **fél 10** órai időpontunk tehát nyáron is folyamatos marad.

* * *

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. www.kertvarosigorogok.hu

Tel. 42/341-257; 30/415-50-92; e-mail: obbagy@upcmail.hu

Felelős kiadó: Dr. Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2012. JÚLIUS

Tanulságos történet

Megfontolásra – Illés próféta ünnepe kapcsán

„Kell, hogy ott találják a város kapujában, a szegények között...”

Miután a zsidóság megtapasztalta a száműzetés rettenetét és megtisztult benne, már nem hatalmas királynak képzei, hanem úgy várja az eljövendő Messiást, mint aki a fájdalmak férfja, aki ismeri és hordozza betegségeinket (vö. Iz 53). Erről szól a zsidó hagyomány egy sokatmondó története:

Josua Ben Lévi rabbi találkozik Illés prófétával. Megkérdezi Illést:

- Mikor jön a Messiás?
- Menj, kérdezd meg magad – válaszolja Illés.
- De hát hol találom?
- Ott ül a város kapujában.
- És miről ismerem meg?
- A szegények között ül, sebekkel borítottan. A többiek mind egyszerre veszik le minden sebükről a kötést, aztán újra bekötözik sebeiket. Ő azonban mindig egyszerre csak egy sebéről veszi le a kötést s aztán rögtön be is köti újra. Ugyanis azt gondolja: Hátha szüksége lesz rám valakinek! Mindig készen kell lennem, hogy ne veszítsek el egyetlen pillanatot sem!

Megfontolásul mindazoknak, akik szülőként, pedagógusként, lelkipásztorként vagy bármely más hivatásban a rájuk bízottak között, „a város kapujánál ülve, sebekkel borítottan” is készek akarnak lenni mások sebeinek kötözésére. Saját sebeinket is tudnunk, ismernünk s kezelniük kell; csak így lehetünk – nem csupán készek, de – alkalmasok is mások sebeinek kötözésére.

ÜNNEP VOLT MINDEN NAPUNK

Június 29 – július 6. között zajlott centenáriumi római zárándoklatunk. Nem túlzás: ünnep volt számunkra e zárándoklat minden napja.

A „felvezető séta” az antik Róma szépsége, művelődéstörténeti értékei mellett arra is ráirányította a figyelmünket, hogy felületesek lennénk, ha az egyistenhit örömeiben és bizonyosságában nem értékelnénk az ókori pogány vallásokat, amelyekben gazdagon megtalálhatóak az isteni Ige szétszórt magvai. Ugyanakkor zárándoklatunknak művészetileg is nyilván a nagy keresztény bazilikák jelentették a csúcspontját. Az épületek a zárándok számára nem csupán szépséget, de valóban Isten szépségét hordozzák. Az imádságok, közös szertartások pedig, s a térden-lépcsőjárás, a szentpéteres bevonulás, a Santa Croce és kertvárosi templomunk „rokonsága” vagy a „trefontánés” csendesség, de akár a tenger végtelent idéző tágassága is, mind-mind csak „szívben maradt szavak nyelvén” megfogalmazható, életre(-halálra) szóló élmények.

Szerény szállásunk, fárasztó gyaloglásaink, hazautazásunk felejthető kellemetlenségei mind belefértek római utunkba. Elmondhatatlan öröm volt hálát adni és kérni önmagunkért, családunkért, a ránk bízottakért, egyházközségünkért – ott, „hol Szent Péter sírba téve, és Rómának (s egész egyházunknak) dobog szíve...”

* * *

Berthold Heigl – Eisenbarth Kriszta: **Vakációs gondolatok**

„Ne sajnáld önmagadtól önmagad!”

Clairvoux szent Bernát levelet írt egykori szerzetestestvérének, II. Sixtus pápának, amelyben a sok munkáról panaszkodik neki, és az elmélkedésre fordítható idő hiányáról. Ez a levél ma is nagyon időszerű:

„Gondolj erre: Ne sajnáld önmagadtól önmagad! Nem azt mondom: Állandóan csak ezt tartsd szem előtt, azt sem, hogy gyakran gondolj erre, de azt igen: Újra meg újra jusson eszedbe! Ahogyan mindenki másnak rendelkezésére állsz, ugyanúgy légy önmagad számára is jelen. Legalább azután, ha már mindenki más számára jelen voltál... Megdicsérhetlek-e azért, ha egész életedet és minden lehetséges élményedet tevékenységbe fordítod, és nem találsz már helyet benne a szemlélődés számára? Ezért nem dicsérlek... Ha testestül-lelkestül jelen akarsz lenni mindenki számára, annak példája szerint, aki min-

denkinek mindene kívánt lenni, megdicsérem emberségedet, de csak ha teljes és őszinte. Ám miként lehetnél teljesen és őszintén emberséges, ha elveszited önmagadat?”

Napjainkban is jelmondata lehetne ez mindenkinek, aki üdülni megy, aki vakációzik:

„Ajándékozd meg magad önmagaddal!”

– *hogy magadnál légy, mert Isten gyakran bekopog hozzánk, de ritkán talál bennünket otthon.*

„Ne sajnáld önmagadtól önmagad!”

– *hogy megszabadulj a hajszától és a teljesítménykényszertől; mivel az élet ajándék, nem pedig teljesítmény.*

„Ne foszd meg önmagadtól magadat!”

– *hogy újra rendezd életed értékeit; hiszen nem azért élünk, hogy dolgozunk, hanem azért dolgozunk, hogy éljünk.*

„Engedd meg magadnak önmagad!”

– *hogy „szabad lehess Isten számára” (Szent Benedek regulája) az Evangélium szerint: „Nézzétek az ég madarait és a mezők virágait... és először Isten Országát keressétek!” – hogy megérezzétek mindabban, ami van, Isten jelenlétét.*

Ne sajnáld önmagadtól önmagad!

– *hogy szabad lehess a családod számára, egy beszélgetésre a házastársaddal, egy játékra a gyermekeiddel; a legdrágább ajándék, amelyet egy másnak adhatunk, az időnk. Hogy van-e időm mások számára, az nem idő, hanem szeretet kérdése.*

Ne sajnáld önmagadtól önmagad!

– *ahogy az Evangéliumban is erre bíztat az Emberfia: „'Gyertek velem, elmegyünk egy nyugalmas helyre, ott kipihenhetitek magatokat.' És áteveztek csónakjukkal a túlpartra” (Mk 6,31).*

És ahogy Reinhold Stecher ösztönöz minket továbbfűzött gondolataival: Az igazi kikapcsolódáshoz, ahhoz, hogy teljes emberi valónk felüdüljön, szükségünk van erre a túlparti kirándulásra. El kell kötni a csónakunkat a mindennapi tennivalók és felszínes kikapcsolódások zajos partjától, és át kell kelni arra a másik, csendesebb partra, ahol olyan bensőséges otthonosság fogad, amellyel csak nagyritkán ajándékoz meg zaklatott világunk. – Ez a túlpart sokszor nincs is olyan távol. Megérinthez bennünket, ha a nyárban rajtafelejtjük szemünket egy mezei virágon, vagy amikor a hegycsúcson fújó szélben elénk tárul a gyönyörű kilátás. Talán egy jó beszélgetésben érünk el erre a túlsó partra, talán egy hegyi falu kápolnájának csöndjében.

Jó utat kívánok hát a túlsó partra, gazdag vakációs napokat, valódi szabadságot, testi-lelki felüdülést egyházközségünk minden tagjának!